

Kartą gyveno drakoniukas Jonas. Jam tebuvo šimtas metų. Pagal žmonių amžių jam metų būtų maždaug tiek, kiek dabar tau. Jonas mėgo žaisti, vartyti knygeles ir pūsti burbulus. Ohoho, kaip gerai jam tai sekėsi. Iš jo nosies kildavo tiesiog milžiniški burbulai.

Vieną rytą...

Drakoniukas vaikščiojo
nukabinės nosį.

– Kas gi tau? – sunerimo mama
drakonė.

Jonas tik šniurkštėlėjo, o vietoj
milžiniško spalvoto burbulo iš
nosies pasipylė žalias putos.

I drakonų namus atskubėjo gydytoja Begė.

– Vaje, Jonuk, susirgai drakonlige! Reikės važiuoti į ligoninę,
kad pasveiktum...

Ligoninės priimamajame tiek daug keistų garsų!

– Ką tu darai? Ar puti žvakutes ant nematomo torto?

– Ne, – nusijuokia Jonas. – Ligoninėje aš pirmą kartą. Man baisu. Kai pučiu burbulus, jaučiuosi drąsiau. O tu irgi sergi drakonlige?

– Ne, aš lipau aukštai į medį ir iškritau. Tada man labai skaudėjo letenėlę.

vyy
ūuuuu

vyy

vyy
ūuuuu

vyy
ūuuuu

Ūu

Taip kaukė automobilio sirenos, kai mane vežė į ligoninę. Tada irgi šiek tiek bijojau. Užsimerkiau ir galvojau apie savo slaptąją vietą, kurioje būti labai smagu. Ir pasidarė ramiau. Aš Jokūbas. Bet gali vadinti mane Meškiu.

Staiga Jonas pamatė koridoriumi risnojančią linksmą avelę. Tai slaugytoja Nelė, ji rūpinasi sergančiais vaikais. Ją galima pakvesti, kai reikia pagalbos.

– Parodysiu, kur tu miegosi, – pasakė Nelė ir Jonas su mama nusekė ją ilgu koridoriumi.

Pas Joną į palatą atėjo gydytoja Begė.

– Pražiok burnytę ir sakyk AAAAAAAA, noriu pamatyti, kokios spalvos tavo drakoniška gerklė, – paprašė ji.

– Hmm, tavo gerklė mėlyna, o turėtų būti raudona... Reikės atlikti tyrimus...

Slaugytoja Nelė tau iš rankos paims šiek tiek kraujo. Kai jি ištirs, žinosiu, kaip gydyti tavo ligą.

– Ar man skaudės?

– O ar tau skauda, kai įkanda uodas? Jausmas bus panašus. Bus nemalonu, bet tai truks neilgai.

Slaugytoja drakoniukui į ranką išstatė kateterį, dar vadinamą drugeliu.

– Kol tavo rankoje bus drugelis, galésiu suleisti vaistų ir paimti kraujo, jei vėl reikėtų, bet daugiau nebejausi uodo įkandimo, – paaiškino Nelė. – O dabar eime, tau dar reikia atlikti echoskopiją.

Slaugytoja Nelė kiekvienam atvežė pusryčius.

– Namuose tu man neleidi valgyti lovoje! – nustebos Jonas, pilnais žandais srėbdamas moliūgų sriubą.

– Ligoninėje daug kas kitaip! – atsakė mama.

Staiga pro duris įvirto...

– Lankyyytoccojai!

– Jonuk, atnešiau tau lauktuvį! – močiutė drakonė prišoko prie Jono lovos. – Kvapniausiu mano iškeptų spurgų!

– O aš atsinešiau knygą. Kai baigsi valgyti, paskaitysiu tau pasaką apie drakoną nugalėtoją, – pasakė senelis drakonas.

Jonas labai džiaugėsi svečiais. Staiga pastebėjo, kad pradingo Rytę.